

Biedas su rašēmās

Nier tuokiuos nedielēs, ka neatvažioutom anūkelē. Tuoki da ta muotrēška, tēk ketvėrtuo klasie, va duomas vēskou, stuoruojas, i muokslā gerā sekas. Rokoujamuos so ana tēk žemaitēškā. Kuožna karta parvažiavusi Ritelē vēs kėtkuo užsimana: ta anā rēkto žemaitēšku valgiu kuokē recepta, ta kuokiū istuorēju api vaiduoklius, ta api mūsa gėmėnē papasakuotē, ta kuokē žemaitēška eilieraštē praša. I doudo anā žemaitēškā paskaitītē eilieraštius iš Bladē Daukonta eilieraštiu kningelēs... Šī karta pristuojē kap pėkts pinings i kaulēj papasakuotē kū nuorintās api mona muokīkla, ka da pradīnies klasies aš pati bovau. Da galio pasikuolītē, ka šī tū atmėno, va juk gieda būtom vākou pasakītē, ka vēskas iš tuos galvuos īr išgaravie.

Gerā, sakau, klausīkēs i diekēs i galvelē, jego atruodīs iduomē.

– Kėik atmėno, pėrmuo klasie gal kuokē posē metu a daugiau rašiem su paišelēs. Matā, reikiejē išmuoktē tū paišieli tinkamā valdītē, ka ronka priprasto pri anuo. Ontruo klasie jau tēkrā rašiem ne su kokēs šratėnokās kāp dabā, va su rašalo. Kuožnos vēins turiejuom unt soula pasidiejie pu tuo rašala butelkelē; ka nenuslīstom, ana istatīta i unt soula bovosē tam skėrta vēita. Kuožnos turiejuom pu tuoki kotieli, stuoroma kāp paišielis, anuo galē bov vēita idietē rašīma plunksnā. Tou plunksna reikiejē išmuoktē nauduoētīs. Bova ana tuoki pluona, vēdurie skelta. Pamėrkā tou plunksna i rašala i pradedi rašītē. Braukont žemīn biški paspaudi stėpriau – jou daugiau tuo rašala nuvarv žemīn, tap atsėrond sasvinie rašala klecks. Tas jau dėdėlē negerā. Tomat, matā, moms liuob būtē dailīraštē pamuokas i reikiejē dailē išmuoktē rašītē so paspaudėmās, so tinkamo pakreipėmo i dešėnē posē. Tuokėi sasvėnē liuob būtē pėrmuokams i ontruokams linioutē. Tuos lėnėjēs i padiejē išlaikīt tū pakrīpėma. Ta va, tou plunksna pamėrkā i rašala i rašā. Braukont žemīn biški paspaudi, paskou viel atlėidi. Dėdėlē poikēs raidēs liuob išeitē. Bet, matā, reikiejē nesistruošītē rašont. Tas pats bova i su skaičiu rašīmo. Kāp jau sakiau, tēi kuotelē bova medėnē i gal biški padažītē su kažikou i tāp skanē smuokavuojē. Siedi, misliji, kāp tū uždevini sprėstē aba skaičiuoji, va tas kuotelē ontros gals i atsirond burnuo. Retam tāp nebova. Vaikiokā liuob tū gala tāp nučiolpies, nužīs, ka tas gals būs vēinū plaušū i tuoks susipluojēs, nuseiliuots. Bjaurē atruod, viel rēk pėrktē nauji. Nuors tas kuotielis kainava tēk dvė kapeikas, bet kuožnuo šeimuo juk ne pu vēina vāka tebov, va pu tris – keturis i daugiau. Ta i tū pėrkėmu netrūka, juk ne mienesiou neliuob tū kuotieliu ožtektē.

Mūsa mama vēina karta somėslējē, kāp vākus išgīdītē nu tuos kuotieliu žindėma lėguos. Vakarē, ka sumėguom, pajiemē tus kuotelius i pamėrkē i tulži. Gal dā i palaikē ēlgiau, ka stėpriau isigertom. Par nākti anėi išdžiūva, i nešamuos i muokīkla. Va tən par pamuoka viel kīšt i borna – kartos, dā pasėtikrini – baisē kartos tas gals. Mūsa mama pasikuolēj i kėtuoms susiediems api tou štoka. I tuos sava vākams tou naujuovē pritaikē. No bova joukū tēik patims vākams, tēik i muokituojē...

– Ta va, vakāli, a supratā vēskū, kū pasakuojau? – paklauso.

– Va, kas ta tolžēs? Dėkuo ana karti bova?

Nebūčiuo baba, ka anuos neturiečiuo. Daviau pamėrkiusi kėta degtoka gala palaižītē. Ka žėnuotom i kėtam pasakītom.

P.s. Rašau, kāp šnekiejē mōna tievā, kāp šnek mōna gimtuosēs suoduos žmuonis.